

Kortikosteroid Tedavisine Bağlı Olarak Maskelenen Vogt-Koyanagi-Harada Sendromu

Vogt-Koyanagi-Harada Syndrome Masked By Corticosteroid Therapy

A. Hakan DURUKAN¹, Volkan HÜRMERİÇ², M.Zeki BAYRAKTAR³,
Güngör SOBACI³, Tarkan MUMCUOĞLU¹

ÖZ

Her iki gözde ani görme kaybı ile bir sağlık merkezine başvuran 24 yaşındaki erkek hastaya bilateral üveit tanısı konulup, oral kortikosterod tedavisine başlanılmış ve kliniğimize sevk edilmiştir. Hastanın kliniğimizde yapılan ilk muayenesinde, sağda gözde optik nöropati, altitudinal superior skotoma ve sol gözde papilla temporal solukluğu ve korneada keratit presipitatlar tespit edilmiştir. Hastanın posterior üveit nedeniyle sistemik, laboratuvar incelemesi yapılmış ve oral kortikosteroid tedavisine devam edilerek, takibe alınmasına karar verilmiştir. Hasta 1 ay sonra bilateral optik nöropati, granülomatöz panuveit, seröz retina dekolmanı ve ileri derecede tinnitus bulguları ile kliniğimize tekrar başvurmuş ve hastaya Vogt-Koyanagi-Harada Sendromu tanısı konulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Vogt-Koyanagi-Harada Sendromu, Kortikosteroid tedavisi.

ABSTRACT

A 24-year-old man, complaining of bilateral sudden visual loss, was diagnosed as bilateral uveitis and referred to our clinic after prescription of corticosteroid therapy in another institution. The initial examination revealed optic neuropathy and altitudinal superior scotoma in the right eye; temporal pallor of the optic disk and corneal keratic precipitates in the left eye. The systemic and laboratory evaluation has been done because of posterior uveitis and the patient was discharged with oral corticosteroid therapy. One month later, the patient turned to our clinic again with optic neuropathy, granulomatous panuveitis and serous retinal detachment in both eyes and severe tinnitus and with these findings the patient is accepted as Vogt-Koyanagi-Harada syndrome.

Key Words: Vogt-Koyanagi-Harada syndrome, Corticosteroid therapy.

Ret-Vit 2006;14:149-152

GİRİŞ

Vogt-Koyanagi-Harada sendromu (VKH), bilateral granülomatöz panuveitin yanında nörolojik ve cilt bulguları ile karakterize, kronik seyirli bir hastalıktır.¹ Hastalığın etyolojisi tam olarak bilinmese de, T-lenfositler aracılığıyla kontrol edilen ve melanositlerle ilişkili olan bir antijene karşı oluşturulan otoimmünitenin sebep olduğu düşünülmektedir.² Bununla birlikte hastalık çögünüklük koyu cilt rengi olan, belirli HLA grupları bulunan kişilerde ve Japonya'da daha sıklıkla görülmektedir.³

VKH tanısı, klinik ve laboratuvar bulgularıyla diğer üveit sebeplerinden ayırcı tanısının yapılmasına dayanmaktadır.⁴ Hastalık, nörolojik ve cilt bulgularıyla birlikte, gözde tipik olarak bilateral eksudatif retina dekolmanı, papillit, koroidit ve iridosiklit oluşturmaktadır.¹ Bu makalede kortikosteroid tedavisine bağlı olarak, oküler ve sistemik bulguları baskınlamış ve tanı konulması gecikmiş olan bir VKH olgusunun klinik seyri sunulmaktadır.

Geliş Tarihi : 24/03/2005

Kabul Tarihi : 14/04/2005

Received : March 24, 2005

Accepted: April 14, 2005

1- GATA Göz Hast. A.D., Ankara, Yrd. Doç. Dr.
2- GATA Göz Hast. A.D., Ankara, Uzm. Dr.
3- GATA Göz Hast. A.D., Ankara, Prof. Dr.

1- MD, Associate Professor, Gulhane Military Medical Academy, Department of Ophthalmology, Etlik, 06018, Ankara / TURKEY
DURUKAN AH., ahakand@yahoo.com
MUMCUOĞLU T., tarkanmumcuoglu@yahoo.com

2- MD, Gulhane Military Medical Academy, Department of Ophthalmology, Etlik, 06018, Ankara / TURKEY

HÜRMERİÇ V., drvolki@yahoo.com

3- MD, Professor Gulhane Military Medical Academy, Department of Ophthalmology, Etlik, 06018, Ankara / TURKEY

BAYRAKTAR Z., mzbayrak@hotmail.com

SOBACI G., gsobaci@gata.edu.tr

Correspondence: MD. A. Hakan DURUKAN

Gulhane Military Medical Academy, Department of Ophthalmology, Etlik,
06018, Ankara / TURKEY

OLGU SUNUMU

Yirmi dört yaşında erkek hasta, her iki gözde görme azlığı şikayetiyle başvurduğu sağlık merkezinde, her iki gözüne üveyt ön tanısı konularak 80 mg oral kortikosteroid tedavisine başlandığını ve bir hafta sonra, ileri tetkik için GATA Göz Hast. AD polikliniğine sevk edildiğini ifade etmektedir. Olgunun ilk yapılan muayenesinde tashihli görme keskinliği, Snellen eşeliyle sağ gözde 0.7, solda 0.5 olarak alındı. Göz hareketleri ve pupil ışık reaksiyonları her iki gözde de normal olarak bulundu. Biyomikroskopide, sağ gözde ön segment bulguları tabii iken, sol gözde kornea endotelinde keratit presipitatlar saptandı. Arka segment muayenesinde, sağ gözde optik disk sınırları silik ve kabarık olarak izlendi. Sol gözde optik disk temporalı soluk olarak görüldü (Resim 1). Görme alanı testinde, sağ gözde altitudinal superior skotom olduğu tespit edilirken, solda normal bir görme alanı elde edildi.

Üveyt ön tanısıyla sistemik steroid tedavisine alınarak polikliniğimize sevk edilen hastadan, etyolojiye yönelik olarak tam kan sayımı, sedimentasyon, rütin biyokimsal analizler (karaciğer ve böbrek fonksiyon testleri), TORCH, HIV ve sifilis serolojisi, HLA grupları, düz akciğer grafisi, romatoloji ve nöroloji konsültasyonları istendi. Konsültasyonlar sonucu yaptırılan bilgisayarlı beyin tomografisi, lomber ponksiyon (LP) ve beyin omurilik sıvısı (BOS) analizi sonuçları normal olarak geldi. Olgunun mevcut tedavi ile klinik tablosunun düzelmeye göstermesi ve görmelerinin artması (sağda 0.9, solda 0.8) nedeniyle, takibe karar verildi.

Olgu, bir ay sonra, 5 gün içinde gelişen ileri derecede görme ve işitme kaybı ile tekrar başvurdu. Yeni şikayetler ortaya çıkmadan bir hafta önce, steroid tedavisini kendiliğinden bıraktığını ifade etti. Yapılan muayenede, görme keskinliği her iki gözde de ışık hissi düzeyinde idi. Biyomikroskopide, her iki gözde kornea endotelinde koyun yağı tarzında presipitatlar, ön kamarada +++ hücre ve yoğun flare, lens ön kapsülünde pigment birikimi, lenste arka subkapsüler kesafet ve vitrede opasiteler saptandı.

Arka segment muayenesinde her iki gözde; optik disk hiperemik, sınırlarının belirsiz, retinal damarların dolgun, optik disk çevresinde retinada yaygın hemora-

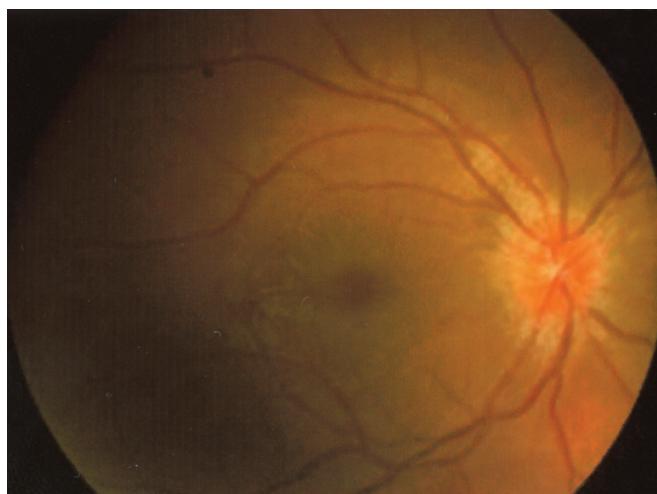
jiler ve eksudalar bulunduğu, alt majör damarların periferinden itibaren, eksudatif tarzda retina dekolmanı olduğu izlendi. Bu dönemde yapılan B-mode ultrasonografide koroidte kalınlaşma olduğu tespit edildi (Resim 2). Göz içi basınçları sağ gözde 9, solda 10 mmHg olarak ölçüldü. Fundus flöresein angiografide (FFA) optik diskte hiperfloresans ve maküla ödemi izlendi (Resim 3).

Kulak burun boğaz hastalıkları kliniğinden istenen konsültasyonda, odyolojik muayenede yüksek frekanslarda, orta derecede otoimmun işitme kaybı olduğu belirlendi (Resim 4). Nöroloji konsültasyonunda istenen, beyin manyetik rezonans incelemesi normal olarak değerlendirildi. Yapılan biyokimsal incelemede; sedimentasyon harici (30 mm/saat) patolojik bir değer tespit edilmedi.

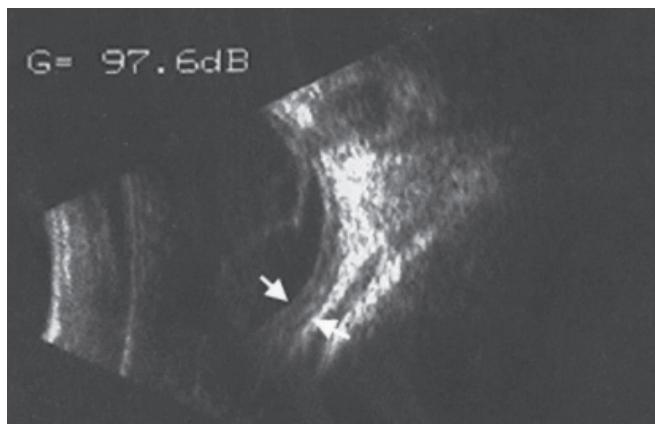
Bu klinik ve laboratuar bulguları ile VKH tanısı konulan olguya, 3 gün, 1000 mg intravenöz metilprednizolon uygulamasının ardından, 2 mg/kg oral metilprednizolon başlandı. Tedavi başlangıcından bir hafta sonra, işitme seviyesinin odyolojik olarak normale döndüğü saptandı (Resim 5). Aynı dönemde ön kamaradaki hücre sayısının ve seröz dekolman bulunan alanlardaki sıvının azaldığı; yatan alanlarda retina pigment epitel düzensizlikleri geliştiği ve vitredeki opasitelerin azaldığı görüldü.

Dört haftalık takibin ardından, olgunun görme keskinliği sağda 0.1, solda 3 metreden parmak sayma düzeyine çıktı. Oral steroid tedavisi 3 günde 1, 10 mg. azaltılacak şekilde kullanması tarif edilen olgu kontrole gelmek üzere takibe alındı. Olgu göremesinin artması üzerine, kendi isteğiyle steroid tedavisini kesmesi sonucu, bir ay sonra üçüncü bir atak geçirerek polikliniğimize yeniden başvurdu. Bu aşamada olguya sistemik steroide ek olarak, immünosupresif (300 mg/gün, siklosporin) tedavi eklendi.

Bir yıllık takip döneminde düşük doz sistemik steroid ve siklosporin kullanan olgunun, her iki gözüne arka subkapsüler kesafetinin artması nedeniyle katarakt cerrahisi uygulandı. Yapılan son muayenesinde sağ gözde 0.8, sol gözde 0.4 görme keskinliği olan olgunun; fundus muayenesinde, retina da yaygın hipo ve hiperpigmente alanlar izlenmemektedir (Resim 6).

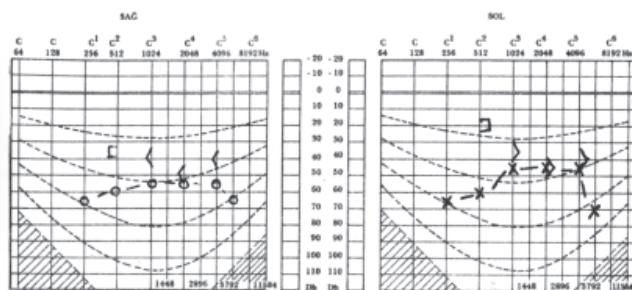
Resim 1: Olgunun ilk muayenesindeki her iki göz renkli fundüs fotoğrafı.

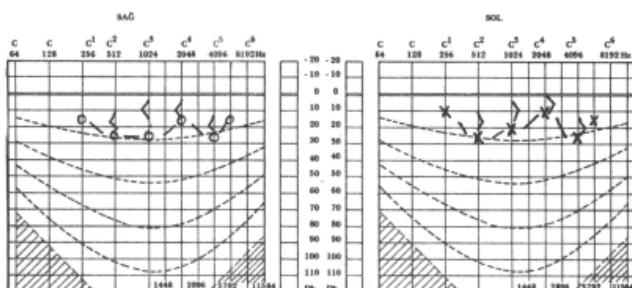
Resim 2: B-mode ultrasonografide seröz retina dekolmanının ve koroidte kalınlaşma (beyaz ok ile işaretli).

Resim 3: FFA'da optik diskte hiperflöresans ve maküla ödemi.

Resim 4: Tinnitus şikayeti olduğu dönemde saf ses odyogramı.

Resim 5: Sistemik kortikosteroid tedavisine başlandıktan bir hafta sonra saf ses odyogramında normale dönüş.

TARTIŞMA

Vogt-Koyanagi-Harada sendromu gözleri, işitme sistemini, meninksleri ve cildi tutan, granülomatöz enfiamasyonla karakterize, multisistem tutulumlu bir hastalıktır.¹ Nadir görülmeye karşın, kronik seyirli ve körük oluşturabilme potansiyeli bulunmaktadır.⁴ Yurdumuzda görüşme sıklığı bilinmemekle birlikte, Japonya'da üveitlerin yaklaşık %10'unu oluşturuğu⁵ ve yıllık prevalansının milyonda 15.5 olduğu bildirilmiştir.⁶ Yurdumuzda Yıldız⁷ ile Hamurcu⁸, VKH tanısı konulmuş olgular yayınlamışlardır.

VKH, genellikle genç-orta yaş grubundaki kişilerde ve daha sıkılıkla kadınlarında görülmektedir.⁶ Hastalığın tespit edildiği evreye bağlı olarak, yakınmalar değişkenlik gösterebilmektedir. Otoimmün vestibulit bulunan hastalar, tinnitus şikayeti ile başvururken; meninks tutulumu olanlarda ateş, bulantı ve şiddetli baş ağrısı; cilt tutulumu olanlarda ise el ve yüz çevresinde hipopigmentasyonlar görülmektedir.^{1,4,6} Tüm bu bulguların yanında, hastalığın erken evrelerinde yaygın koroid enfiamasyonu, eksudatif retina dekolmanı ve papillit; geç evrelerinde ise, koroidal depigmentasyonlar gibi göze ait bulgular hastalığa eşlik etmektedir.⁹ Özellikle bilateral granülomatöz üveit oluşturması nedeniyle, sempatik oftalmiyle karıştırılabilse de, VKH travma hikayesinin olmaması ile bu hastalıktan ayırmaktadır.¹⁰ B-mode ultrasonografi ile de düşük yansımali, diffüz koroid kalınlaşması ve beraberinde eksudatif retina dekolmanının tespiti ile idiopatik uveal efüzyon

Resim 6: Olgunun son muayenesindeki her iki renkli fundus fotoğrafı.

sendromu, metastatik karsinoma gibi sekonder retina dekolmanı nedenlerinden ayırıcı tanısı yapılmaktadır.¹¹

Pek çok sistemi etkilemesi nedeniyle, VKH tanısının konulması, göz bulguları harici bulguların da olmasını gerektirmektedir.⁴ Hastalığın başlangıç döneminde başsağırı, ateş ve ense sertliği gibi belirtiler göstermesi, tüberküloz da dahil olmak üzere farklı pek çok sistemik hastalıkla ayırıcı tanısının yapılmasını gerektirebilmektedir.¹²⁻¹³

Olgumuz ilk başvurduğunda, tek gözde keratit presipitatlar ve altitudinal superior hemianopsi ve sağda optik nöropati, solda optik disk temporal solulugu tespit edilmiştir. Yapılan LP ve BOS incelemeleri dahil, laboratuar tetkikleri normal olarak bulunmuştur. Hasta, ani görme ve iştme kaybı ile ikinci kez başvurduğunda steroid tedavisi kesmiş durumda idi. Bu dönemde, VKH tanısının konulmasında belirgini olan klinik görünümün yanında, odyolojik bulgular ve ultrasonografide diffüz koroid tutulumunun tespiti önemli rol almıştır. Olgunun cilt bulguları ile laboratuar tetkikleri tanı koymada yardımcı olmamıştır. Olgunun takibinde intravenöz uygulamayı takiben, oral steroid tedavisine çok hızlı yanıt alınmıştır. Öncelikle 1. hafta sonunda iştme kaybı düzelmış, 3. haftada görme artışı hastayı memnun edecek düzeye ulaşmıştır. Görme artışı nedeniyle olgu, takip dönemi esnasında kendi kararları ile sistemik steroid tedavisi kestikten 1 hafta sonra, benzer bir panüveit atağı geçirmiştir. Bu atakta klinik bulguların daha hafif seyrettiği gözlenmiştir. Bu durum, akut lezyonların tedavisinde sistemik steroidlerin önemini ve idame tedavisinin gerekliliğini vurgulamaktadır. Ayrıca, olgumuzda alopsi, vitiligo ve poliozis gibi cilt bulguları da izlenmemiştir. Bu durum, son yıllarda hastalığın klinik özelliklerinin daha iyi anlaşılması nedeniyle, erken başlanan steroid tedavisinin sistemik bulguları baskıladığı görüşüyle paralellik göstermektedir.^{5,11}

Sonuç olarak, bilateral optik disk tutulumlu olgumuzda, başlanmış olan kortikosteroid tedavisi, seröz dekolman ve nörolojik bulguların gelişimini maskeleyerek, VKH tanısını geçirtmiştir. Bununla birlikte, yurdumuzda ender görülen bu hastalık için, üveit ve seröz dekolmanın birlikteliğinde iştme kaybı, önemli bir tanı kriteri olarak ele alınmalıdır ve kronik seyirli bu hastalık için semptomların baskılanması ile yetinilmeyip, uzun süreli idame tedavisi planlanmalıdır.

KAYNAKLAR

1. Read RW, Rechdouni A, Butani N, et al.: Complications and prognostic factors in Vogt-Koyanagi-Harada disease. Am J Ophthalmol. 2001;131:599-606.
2. Norose K, Yano A.: Melanoma specific Th1 cytotoxic T lymphocyte lines in Vogt-Koyanagi-Harada disease. Br J Ophthalmol. 1996;80:1002-1008.
3. Numaga J, Matsuki K, Tokunaga K, et al.: Analysis of human leukocyte antigen HLA-DR beta amino acid sequence in Vogt-Koyanagi-Harada syndrome. Invest Ophthalmol Vis Sci. 1991;32:1958-1961.
4. Read RW, Holland GN, Rao NA, et al.: Revised diagnostic criteria for Vogt-Koyanagi-Harada disease: report of an international committee on nomenclature. Am J Ophthalmol. 2001;131:647-52.
5. Wakabayashi T, Morimura Y, Miyamoto Y, et al.: Changing patterns of intraocular inflammatory disease in Japan. Ocul Immunol Inflamm. 2003;11:277-86.
6. Murakami S, Inaba Y, Mochizuki M, et al.: A nationwide survey on the occurrence of Vogt-Koyanagi-Harada Disease in Japan. Jpn J Ophthalmol. 1994;38:208-213.
7. Yıldız M., Şengün A., Taşkintuna İ., ve ark.: Vogt-Koyanagi-Harada Sendromu. MN Oftalmol. 2003;10:250-255.
8. Hamurcu M. Ş., Şengün A., Güven D., ve ark.: Vogt-Koyanagi-Harada Sendromu Ret-Vit. 2000;8:176-180.
9. Moorthy RS, Inomata H, Rao NA.: Vogt-Koyanagi-Harada syndrome. Surv Ophthalmol. 1995;39:265-92.
10. Boyd SR, Young S, Lightman S.: Immunopathology of the noninfectious posterior and intermediate uveitides. Surv Ophthalmol. 2001;46:209-233.
11. Rubsamen PE, Gass JD.: Vogt-Koyanagi-Harada syndrome. Clinical course, therapy, and long-term visual outcome. Arch Ophthalmol. 1991;109:682-687.
12. Burton BJ, Assi A, Pavesio C.: Vogt-Koyanagi-Harada syndrome presenting as a severe systemic illness. Eye. 2001;15:228-229.
13. Yokoyama A, Ohta K, Kojima H, et al.: Vogt-Koyanagi-Harada disease masquerading anterior ischaemic optic neuropathy. Br J Ophthalmol. 1999;83:123.